

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-8515/2012. számú ügyben**

Előadó: dr. Sárközy István

Az eljárás megindulása

A panaszos beadványa szerint gépjármű tulajdonjogának megszerzése során téves számlaszámra került az átírással kapcsolatos illeték, amelynek visszautalása nem volt probléma mentes.

Tekintettel arra, hogy a beadványban foglaltak alapján felmerült a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével és a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő visszásság gyanúja, ezért – az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján – vizsgálatot folytattam. Annak során tájékoztatást kértem a Nemzeti Adó- és Vámhivaltól, a Magyar Államkincstártól, a Magyar Posta Zrt.-től, valamint Pilisvörösvár Város jegyzőjétől.

Az érintett alapvető jogok és elvek

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: „Magyarország független demokratikus jogállam.” [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]
- A tisztességes eljáráshoz való jog: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Az alkalmazott jogszabályok

- Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.);
- Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.);
- Az eljárási illeték megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet (a továbbiakban: Rendelet).

A megállapított tényállás

1. A panaszos 2011. január 31-én vásárolt egy személygépkocsit, amelyet a pilisvörösvári okmányirodában íratott át a nevére. A szükséges illetéket befizetve, megkapta a nevére kiállított forgalmi engedélyt. Egy segélykérelme elbírálása során jutott a tudomására, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) 28.675 Ft adótartozást tart nyilván a nevére, amely feltehetően amiatt keletkezett, hogy a pilisvörösvári okmányirodában kapott készpénzátutalási megbízás (csekk) helytelen számlaszámot tartalmazott. A befizetést igazoló szelvényt a panaszos nem találta meg, ezért a Posta Elszámoló Központtól kért készpénzátutalási megbízásról szóló igazolást.

A panaszos a Magyar Államkincstártól (a továbbiakban: MÁK) kérte a rossz számlaszámra befizetett átírási illeték számára való visszautalását. A kérelmet a MÁK elutasította azzal az indokolással, hogy a NAV-on keresztül kell kezdeményeznie a visszautalást. A panaszos ezt meg is tette, azonban a NAV elutasította a kérelmét, mivel nem tudta bemutatni a készpénzátutalási megbízás feladóvevényét.

2. A *Magyar Posta Zrt.* arról tájékoztatott, hogy a pénzforgalmi szolgáltatással kapcsolatos – az információszolgáltatásra meghatározottaktól eltérő –, továbbá a szolgáltatás igénybevételét bizonyító okirat kiállítására irányuló kérelmeket adatszolgáltatásnak tekintik. Ilyen kérelmek alapján a Posta Elszámoló Központ állít ki *igazolásokot*. Ez történt a panaszos esetében is, aki *jóváírási igazolást* kapott a pénz befizetéséről. A panaszosnak kiadott jóváírási igazoláshoz, papír alapon csatolták a befizetett készpénzátutalási megbízás elektronikus aláírással és időbélyegzővel tárolt törzslapjának képét is.

Ezt a képet egyébként – a befizetést követő pénzügyi teljesítéssel párhuzamosan – átadják a számlatulajdonos pénzforgalmi szolgáltatója részére. Az adatszolgáltatás teljesítése során az elektronikus archívumból előkeresik az érintett tételt, és a bizonylat képeinek másolatát alapul véve állítják ki a jóváírási igazolást. A postai archívumban tárolt tételeket az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény és a papíralapú dokumentumokról elektronikus úton történő másolat készítésének szabályairól szóló 13/2005. (X. 27.) IHM rendelet értelmében látják el elektronikus aláírással és időbélyegzővel.

A jóváírási igazolás bizonyító ereje megegyezik a feladóvevénnyel. A köztük lévő *különbség* eredeti funkciójukban van. A feladóvevény a befizető és a Posta között létrejött szolgáltatási szerződés bizonyítéka. A feladóvevény csak a befizetés tényét, a *jóváírási igazolás a befizetés tényén kívül* a címzett számlavezető bankja felé történő *pénzügyi teljesítést és annak adatait is igazolja.*

A jóváírási igazolásnak jogszabályban meghatározott bizonyító ereje nincs. A jóváírási igazolás magánokiratnak minősül. A Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy [...] *a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták.*

A Magyar Posta álláspontja szerint a Pp. idézett jogszabályhelye csak polgári peres eljárásban alkalmazható, a szóban forgó adatszolgáltatás pedig közigazgatási eljárás. A feladóvevény és a jóváírási igazolás között nincs rangsor vagy valamelyik javára elsőbbség. A jóváírási igazolás – a feladóvevényhez hasonlóan – elsősorban nem bizonyítási célt szolgál, hanem a fizetési megbízás befogadásának igazolását, amelyet a Pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó Általános Szerződési Feltételek II. fejezete 1.1.2. pontja tartalmaz: „A megbízó/befizető a fizetési műveletet a megfelelő nyomtatvány és a befizetéshez szükséges összeg átadásával hagyja jóvá, amelynek befogadását a Magyar Posta a feladóvevény érvényesítésével és visszaadásával igazol.” *A feladóvevény és a jóváírási igazolás mindazon esetekben megfelelő és elegendő bizonyítási eszköz lehet, amelyeknél jogszabály nem ír elő más bizonyítási módot vagy eszközt.* 2012-ben 24.928 ügyfélmegkeresés érkezett a Posta Elszámoló Központba. Ezekből 5.607 vonatkozott készpénzátutalási megbízásra. Az elmúlt években az egyes igazolások elfogadásával kapcsolatban nem kaptak visszajelzést.

3. Pilisvörösvár Város jegyzője a panaszos ügyével kapcsolatos eljárás tisztázása céljából megkereste a Pest Megyei Kormányhivatal Pilisvörösvári Járási Hivatal Vezetőjét. A járási hivatal vezetője úgy foglalt állást, hogy a panaszos eleget tett a közúti közlekedési igazgatási feladatokról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 33. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott bejelentési kötelezettségének a pilisvörösvári okmányirodában, valamint készpénzátutalási megbízáson teljesítette a visszterhes vagyónátruházási illeték megfizetését is. A befizetést igazoló feladóvevényt – a befizetés tényének az országos járműnyilvántartóban történő rögzítését követően – az ügyfélnek visszaadták. A pilisvörösvári okmányirodában a visszterhes vagyónátruházási illetéket az ügyfelek a NAV készpénzátutalási megbízásán teljesítik, amelyet az adóhatóság küld meg az okmányirodának. A számlaszám nem lehetett téves a készpénzátutalási megbízáson. Az okmányiroda működése óta erre még nem volt példa.

A panaszos 2012. november 25-én – elektronikus levélben – megkereste a pilisvörösvári okmányirodát, annak segítségét kérve, mivel az eredeti feladóvevénye elveszett. Az okmányiroda a 2012. december 29-én kelt levelében tájékoztatta a NAV Illetékkiszabási Főosztályát arról, hogy a 28.765 Ft összegű vagyónátruházási illetéket a panaszos befizette.

A gépjármű tulajdonjog-változással kapcsolatos ügyintézés során az ügyfelek számára biztosított csekken a „NAV Gépjármű vagyonszerzési illeték beszedési száma” szöveg található, és a 10032000-06057684 számú számlaszám.

A MÁK 10032000-01012107 számlaszámát a gépjármű tulajdonjog-változással kapcsolatos ügyintézés során használják, ami a forgalmi engedély és a gépjármű törzskönyv kiadására vonatkozó illeték megfizetésére szolgál. A járási hivatal vezetője kifejtette azt is, hogy a pilisvörösvári okmányiroda a tulajdonjog-változással kapcsolatos illeték megfizetésével összefüggésben helyesen járt el. A vagyonszerzési illeték megfizetéséről szóló készpénzátutalási megbízást – bemutatást követően – az ügyfélnek minden esetben visszaadják. A szóban forgó eljárás során e tény az adóhatóság részére a járási hivatal igazolta.

4. *A Magyar Államkincstár elnökének* tájékoztatója utal arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 73. § (12) bekezdése alapján visszatérítést a feladóvevény birtokában kizárólag az adóhatóságtól lehet kérni. Az eljárási illeték megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 7. § (2) bekezdése szerint, ha az ügyfél a készpénz átutalási megbízás útján anélkül fizetett illetéket, hogy közigazgatási hatósági eljárást kezdeményezett volna, az illeték visszatérítését az állami adóhatóságtól kérheti. A kérelemhez csatolni kell a feladóvevényt. [...] Az állami adóhatóság a feladóvevény azonosítószámának, a befizető nevének, a befizetett összegnek és a befizetés időpontjának a közlésével a kérelem benyújtásától számított 8 napon belül megkeresi a MÁK-ot. A MÁK a megkereséstől számított 15 napon belül visszaigazolja, hogy az azonosított feladóvevényen szereplő összeg tényleges megfizetése megtörtént, és azt más szerv megkeresésére még nem igazolta vissza.

A panaszost a MÁK tájékoztatta, hogy *a tévesen utalt összeg visszatérítésére* – a hivatkozott jogszabályok rendelkezéseire tekintettel – *kizárólag a NAV jogosult*. Mivel a panaszos nem rendelkezett a visszatérítés feltételeként meghatározott feladóvevényvel [Itv. 73. § (12) bekezdés], a visszatérítés iránti kérelmét a NAV elutasította. A befizetés megtörténtéről a Magyar Posta Elszámoló Központja által kiállított jóváírási igazolást a NAV nem fogadta el a feladóvevény helyett a befizetés teljesítésének bizonyítására. A MÁK elnöke arról is tájékoztatót, hogy a panaszos által befizetett összeget – az államigazgatási eljárási illetékekhez kapcsolódó rendszer adatai alapján – 2011. február 1-jei értéknappal jóváírták a megadott bizonylatsorszámmal. A NAV nem kereste meg a MÁK-ot a jóváírással kapcsolatos visszaigazolás céljából. A MÁK nem kezel az illetékbevételei számlára befizetőkkel kapcsolatos személyes adatot, csak a fizetés megtörténtét tudja visszaigazolni anélkül, hogy az személyhez köthető lenne. A 10032000-01012107 számú számlaszám „Államigazgatási Eljárási Illeték befizetési számla, központosított bevételi számla”, amely felett nincs bejelentett rendelkező. A Posta Elszámoló Központ által kiállított jóváírási igazolás nem tartalmazza a befizető nevét, ezért – *a MÁK álláspontja szerint* – az csupán azt bizonyítja, hogy a megjelölt bizonylatsorszámu összegre adott átutalási megbízást a Posta Elszámoló Központ feldolgozta és azt – jóváírás céljából – a MÁK által vezetett NAV illetékbevételei számlára továbbította. A befizetést igazoló feladóvevényen szereplő bizonylatsorszám (azonosítószám) és az azon feltüntetett megbízó személyes adatai (név, lakcím) hiányában *nem lehet kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a panaszos teljesítette a jóváírási igazolás szerinti bizonylatsorszámú befizetést*.

5. *A NAV elnöke* arról tájékoztatót, hogy a panasz alapján a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága a szükséges vizsgálatot lefolytatja és annak eredményéről tájékoztatót fog. (A tájékoztatót a 6. pontban olvasható.) A NAV elnöke kifejtette azt is, hogy az adóhatóság nem tart nyilván olyan adatot, amely alapján meghatározható lenne, hogy 2012-ben az állampolgárok hány esetben terjesztettek elő illeték visszatérítési kérelmet téves átutalás miatt. Azt viszont tudni, hogy 2012-ben 4399 olyan eljárás volt folyamatban, amikor az adózó eljárási illetéket fizetett eljárás megindítása nélkül.

Az Art. 40. § (4) bekezdése szerint az illetéket – ha törvény másként nem rendelkezik – az állami adóhatóság számlájára kell megfizetni és az illetéktörvényben meghatározott módon kell elszámolni.

Az Itv. 100. § a) pontja felhatalmazta az adópolitikáért felelős minisztert arra, hogy az illetékek kiszabásának, elszámolásának és könyvelésének szabályait rendelettel állapítsa meg. Az e felhatalmazás alapján kiadott 40/2006. (XII. 25.) PM rendelet azonban nem tartalmaz az illetékek elszámolására vonatkozó, az Art-hez képest speciális szabályokat. Ezért az Art. általános szabályait kell alkalmazni az illetékek esetében is. Mivel az adók és az illetékek elszámolási módja teljes egészében megegyezik és az Art. általános elszámolási szabályai szerint történik, az Art-ben az elszámolási módok között nincs különbség.

Az eljárási illeték megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályait a 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet (Rendelet) tartalmazza. A Rendelet 7. § (2) bekezdése értelmében az adózó az illeték visszatérítését az állami adóhatóságtól kérheti, tehát az eljárás megindulásához szükséges az adózó kérelme. Az adózónak mellékelnie kell a készpénz átutalási megbízás feladóvevényét. Az adóhatóság a feladóvevény azonosítószámának, a befizető nevének, a befizetett összegnek és a befizetés időpontjának közlésével megkeresi a MÁK-ot. Amennyiben a MÁK arról tájékoztatja az adóhatóságot, hogy az azonosított feladóvevényen szereplő összeg tényleges megfizetése megtörtént, akkor a továbbiakban két eset fordulhat elő, amelynek megfelelően az illeték „visszatérítése” is két módon valósulhat meg. A két eset a következő:

Az első eset akkor fordul elő, ha az adózó úgy fizetett tévesen eljárási illetéket, hogy valójában nem kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárást. Amennyiben az adózónak nincs hátraléka és egyéb illetékköteles eljárást sem kívánt indítani, a befizetett összeg folyószámlán való jóváírása és az összeg visszatérítése oly módon történik, hogy az adózói kérelemhez csatolni kell az átutalásról szóló banki igazolást. Az adóhatóság a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül, a már említettek szerint keresi meg a MÁK-ot. A MÁK a megkereséstől számított ugyancsak nyolc napon belül igazolja vissza, hogy a kérdéses átutalás megtörtént és azt más szerv megkeresésére nem igazolta vissza. Ezt követően az adóhatóság kiutalja a tévesen megfizetett illetéket, és annak tényéről értesítést küld az adózó részére. A NAV elnöke kiemelte azonban, hogy a MÁK – adózói befizetést alátámasztó – válasza alapján is csak akkor van helye visszautalásnak, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott egyéb tartozása. Ez utóbbi esetben ugyanis az adóhatóság az Art. 151. § (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak alapján a tartozás erejéig a kiutalni kért összeget visszatárolhatja.

A második eset akkor merül fel, ha az adózó nem a helyes adónemre, tehát tévesen fizette meg az eljárási illetéket, azonban kezdeményezett olyan eljárást, amely miatt illetékfizetési kötelezettsége keletkezett. A vizsgált ügyben a panaszos vagyonszerzési illetékköteles eljárást kezdeményezett, de nem vagyonszerzési illetéket, hanem tévesen, eljárási illetéket fizetett. A panaszos választhat, hogy a jó számlaszámra megfizeti az adott összeget, és az Art. 43. § (6) bekezdése alapján kéri az adóhatóságtól a téves számlára befizetett összeg visszautalását a 17. számú nyomtatványon, vagy – az Art. 43. § (5) bekezdése alapján – a téves befizetése következtében keletkezett túlfizetése átvezetését kéri arra az adónemre, amelyen a megindított ügyével összefüggésben fizetési kötelezettsége keletkezett.

A NAV elnöke rámutatott arra is, hogy ha az adózó feladóvevénnyel nem tudja igazolni az általa történt befizetést, de bemutatja a Magyar Posta által kiállított ezt bizonyító jóváírási igazolást, *azt az adóhatóságnak el kell fogadnia hiteles okiratként tekintettel arra, hogy a befizetett összeget a Magyar Posta tartja nyilván és utalja tovább.* A NAV elnöke egyébként az általa bemutatott lehetséges eljárások országosan egységes gyakorlati megvalósítása érdekében a szükséges intézkedést megtette.

6. A NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága által lefolytatott vizsgálat a következőket állapította meg:

A panaszos 2011. január 31-én vásárolt egy gépkocsit, amely után 28.765 Ft gépjárműszerzési illetéket kellett fizetnie. Ennek a pilisvörösvári okmányirodában kapott készpénzátutalási megbízás útján kívánt eleget tenni.

Az Art. 3. számú melléklet G/4. pontja értelmében az első fokon eljáró közlekedési igazgatási hatóság elektronikus úton továbbítja az állami adóhatóságnak a gépjármű vagyonszerzési illetékének megfizetését igazoló készpénzáttutalási megbízás azonosító számát, a befizetett illeték összegét.

A panaszos adóhatóságnál nyilvántartott illetékbevételi számlájára nem érkezett befizetés. Ezért az adóhatóság írásban felszólította a panaszost, hogy az Itv. 76. § (1) bekezdése szerint igazolja a gépjármű vagyonszerzési illeték befizetését. A panaszos ennek alapján kérte, hogy az eljárási illeték bevételi számlára befizetett 28.765 Ft-ot az adóhatóság az általa megadott, saját bankszámlájára utalja vissza, mivel a pilisvörösvári okmányiroda tévedése folytán rossz helyre – a Magyar Államkincstár számlájára – fizette be a szóban forgó illetéket. A panaszos a folyószámláján fennálló tartozás kiegyenlítésének szándékáról nem nyilatkozott.

Az Itv. 76. § (3) bekezdése értelmében – az okmányirodai közreműködéstől függetlenül – a gépjármű szerzések tekintetében is az állami adóhatóság az elsőfokú illetékhatóság. Ha a fizetendő illetékekkel kapcsolatos vita vagy más körülmény indokolja, az állami adóhatóság határozatban (Itv. 78. §) állapítja meg a vagyonszerzési illetéket.

A konkrét ügyben a panaszos – a téves befizetésre hivatkozva – az összeg kiutalását kérte, de nem igazolta, hogy a megfelelő számlára befizette a szóban forgó illetéket. Ezért az elsőfokú adóhatóság – a 2012. augusztus 16-án kelt fizetési meghagyásával – 28.765 Ft visszterhes vagyonátruházási illeték megfizetésére kötelezte. Ő a tartozását oly módon kívánta rendezni, hogy kiutalás helyett a téves számlaszámra befizetett illetéknek a helyes számlaszámra történő átvezetését kérte. A téves befizetés bizonyítására kérelméhez csatolta a Magyar Posta által kiállított jóváírási igazolást. Az elsőfokú adóhatóság felszólította a panaszost, hogy az eredeti feladóvevényt nyújtsa be. A panaszos ennek nem tudott eleget tenni, de kifejtette, hogy a Posta Elszámoló Központja által kiállított jóváírási igazolás tanúsítja, hogy a 28.765 Ft összegű befizetés megtörtént a 10032000-01012107 számú számlára, és az összeget 2011. február 1-jei feldolgozási nappal továbbították a MÁK-nak.

Az elsőfokú adóhatóság a panaszos illeték visszatérítésére irányuló kérelmét – az Itv. 73. § (12) bekezdésére hivatkozással – 2012. november 12-én elutasította. A panaszos az elutasító határozattal szemben jogorvoslati kérelmet nem terjesztette elő, így az elsőfokú határozat 2012. december 8-án jogerőre emelkedett. Az adóhatóság az ombudsmani megkeresésből értesült arról, hogy a panaszos vitatja az elsőfokú döntést. A NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága – mint felettes adóhatóság – az elsőfokú döntést felügyeleti jogkörében, hivatalból felülvizsgálta. A felülvizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú határozat jogszabálysértő, ezért elrendelte annak megsemmisítését, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította. A főigazgató szerint nem tekinthető egyedi esetnek, hogy a vagyonszerzési illetékfizetési kötelezettség teljesítésére az okmányiroda nem a megfelelő készpénzáttutalási megbízási nyomtatványt bocsátja az ügyfél rendelkezésére, hanem – tévesen – a MÁK által vezetett eljárási illetékbevételi számlára történő befizetésre szolgáló nyomtatványt. A téves feladásnak kettős következménye van. Egyrészt a vagyonszerzési illetékfizetési kötelezettség teljesítésének elmaradása, másrészt a MÁK illetékbevételi számlájára kötelezettség nélküli befizetés. A helyzet rendezését a NAV elnöke által leírt két módban jelölte meg a főigazgató is.

A főigazgatói tájékoztató szerint a vizsgált ügyben az érintett adóhatóság gyakorlatában mindezidáig nem fordult elő, hogy a befizetés igazolását nem a jogszabályban megkövetelt feladóvevényvel kívánták teljesíteni. A főigazgatóság megállapította azt is, hogy az elsőfokú adóhatóság tévesen értelmezte a releváns jogszabályokat. Az igaz, hogy az Itv. 73. § (12), illetve a Rendelet 7. § (2) bekezdése csak a feladóvevényt nevesíti a befizetés igazolására, de ez nem jelentheti azt, hogy kizárólag a feladóvevény eredeti példánya birtokában élhet az adózó illeték visszatérítési kérelemmel.

A másodfokú adóhatóság a megsemmisítő és új eljárásra utasító határozatában azt is kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság – jogszabályi kötelezettsége ellenére – nem tett eleget teljes körűen tényállás tisztázási kötelezettségének, amikor elmulasztotta a MÁK megkeresését. A postai igazolás, valamint a MÁK nyilatkozatának beszerzése és a bizonyítékok együttes értékelése alapján – a feladóvevény hiányában is – azonban megalapozott döntést lehetett volna hozni a kérelem tárgyában.

A főigazgató kiemelte továbbá, hogy a Közép-magyarországi régióban számos vagyonszerzési illetékügy kapcsán tártak fel *visszaéléseket* az okmányirodai ügyintézésrel összefüggésben. Például: a vagyonszerzési illetékfizetés megtörtént, de a befizetés a NAV gépjármű vagyonszerzési illeték beszedési számláján nem jelent meg, a feladóvevényeken szereplő sorszám, illetve a teljesítés dátuma nem volt azonos a bizonylattal, amit az okmányiroda adatközlésében lejelentett, azaz az okmányirodában bemutatott „befizetést” tanúsító bizonylattal. Ezekre tekintettel a Főigazgatóság *86 büntető feljelentést tett ismeretlen tettes ellen* a Btk. 276. §-a szerint minősülő magánokirat-hamisítás vétség elkövetésének gyanúja miatt, de további feljelentések megtételét is kilátásba helyezte.

A főigazgató 2014. március 26-án kelt válaszában tájékoztatót a panaszos ügyében lefolytatott *új elsőfokú eljárás eredményeiről*. Az elsőfokú adóhatóság 2013. március 26-án megkereste a MÁK-ot, tájékozódva, hogy az eljárási illeték bevételszámlán megállapítható-e a panaszos részéről kötelezettség nélküli befizetés, amely jogossá teheti illeték visszatérítési igényét. A MÁK aznapi visszaigazolásából kiderült, hogy a 2011. január 31-én feladott 28.765 Ft-ból 6000 Ft-ot visszatartottak a pilisvörösvári okmányiroda részére.

Az elsőfokú adóhatóság 2013. április 4-én kelt határozatában részben helyt adott a panaszos illeték visszatérítési kérelmének, elrendelte 22.765 Ft visszatérítését. A határozatában kifejtette, hogy az összeget csak abban az esetben lehet kiutalni, ha a panaszosnak nincs lejárt esedékességű köztartozása.

Az Art. 151. § (1) bekezdése szerint az állami adó- és vámhatóság [...] az adózót megillető költségvetési támogatást [...] az általa nyilvántartott adótartozás [...] erejéig visszatarthatja, és ennek erejéig a tartozása megfizetettnek minősül. A visszatartott 6000 Ft a panaszos vagyonszerzési illeték tartozását csökkentette, a fennmaradó 16.765 Ft-ot 2013. június 3-án pedig kiutalták részére. Tekintettel arra, hogy a panaszos tartozása – bár csökkent mértékben – továbbra is fennállt, annak rendezése érdekében az elsőfokú adóhatóság 2013. június 19-én kelt határozatában 16.765 Ft visszafizetésére hívta fel őt, majd a felhívást 2013. június 26-án megismételte. A panaszos telefonon megkereste az adóhatóságot és kifejtette, hogy a 6000 Ft visszatartása nem volt jogos, mivel az eljárás során eleget tett illetékfizetési kötelezettségének. A tényállás tisztázása érdekében az adóhatóság felvette a kapcsolatot a MÁK-kal és a pilisvörösvári okmányirodával.

Az adóhatóság telefonon több alkalommal is kért tájékoztatást a pilisvörösvári okmányirodától arról, hogy a 6000 Ft-ot milyen ügyben, milyen eljárási illetékkötelezettségre alapozva foglalta le, valamint hogy a lefoglalás helyes összegben és jogosan, ténylegesen be nem fizetett illetékkötelezettség miatt történt-e. A telefonos megkeresések nem vezettek eredményre. Ezért – 2013. július 18-án és 2013. szeptember 9-én – írásban is megkereste a Pest Megyei Kormányhivatal Pilisvörösvári Járási Hivatalát a teljes körű és részletes felvilágosítás megadása érdekében.

A járási hivatal 2013. december 21-én kelt válaszában kifejtette, hogy a panaszos három csekken fizette meg az egyes illetékeket. (Visszterhes vagyónátruházási illeték 28.765 Ft, fogalmi engedély kiállításra illeték 6000 Ft, törzskönyv kiállításra illeték 6000 Ft.) A forgalmi engedély és a törzskönyv kiállításra illetéket helyes összegben, jó csekken fizette be, a vagyónátruházási illetéket azonban tévesen, a MÁK csekken. A járási hivatal szerint *a panaszos valamennyi illetékfizetési kötelezettségét teljesítette, az összeg lefoglalása azonban nem volt jogos*, mivel a vagyonszerzési illetéket a panaszos befizette, csak nem a megfelelő csekken.

Az adóhatóság 2014. január 13-án ismét megkereste a MÁK-ot, hogy igazolja a panaszos 28.765 Ft befizetés teljes összegére vonatkozó visszaigénylési jogosultságát. A MÁK még az nap, 2014. január 13-i visszaigazolása szerint a panaszos által befizetett 28.765 Ft-ból 6000 Ft továbbra is lefoglalás alatt állt. Emiatt az adóhatóság a 2014. január 15-én kelt levelében újra kérte a járási hivatalt a 6000 Ft foglalás törlésére, mivel ennek hiányában nem lehetett az illetéket visszatéríteni. Ezután az adóhatóság 2014. február 13-án ismét a MÁK-hoz fordult, melynek válasza szerint a 6000 Ft lefoglalása nem történt meg. A MÁK végül 2014. február 26-án arról tájékoztatta az adóhatóságot, hogy *a járási hivatal kérte a 6000 Ft foglalásának törlését*. Az adóhatóság 2014. március 4-én kelt *módosító határozatában* megállapította, hogy az adózó részére visszajáró összeg 28.765 Ft. Összességében megállapítható, hogy a panaszos a MÁK eljárásai illeték számlájára előírás nélkül fizetett be 28.765 Ft-ot. Emiatt a teljes összeg visszajárt volna neki, azonban az adófolyószámlán nyilvántartott – jogos – 28.765 Ft illetéktartozása miatt 12.000 Ft-ot visszatartottak. A panaszos adófolyószámláján különbségként jelentkező (kiutalt) 16.765 Ft tartozást a panaszosnak rendeznie kellett. Az ügy rendezésének elhúzódása több okra vezethető vissza:

1. Az adóhatóság nem a teljes összegre gyakorolta a visszatartást
2. Azon téves információk, amelyeket az adóhatóság az eljárás során érintett szervektől kapott.

A főigazgató felhívta valamennyi, az irányítása alá tartozó adóigazgatóság vezetőjének figyelmét arra, hogy minden indokolt esetben éljenek az Art. 151. § (2) bekezdésében meghatározott visszatartás lehetőségével.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatásköröm tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat [...] tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Tekintettel arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Államkincstár, Pest Megyei Kormányhivatal Pilisvörösvári Járási Hivatala, a Magyar Posta Zrt. az Ajbt. szerinti hatóságnak minősülnek, továbbá Pilisvörösvár Város Jegyzője a helyi önkormányzat részeként működik, hatáskörömet az idézett rendelkezés megalapozta.

II. A vizsgált alapvető jogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”*. Ugyanakkor a testület a II/3484/2012. AB határozatának indokolása során azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény negyedik módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően.

A testület ennek kapcsán elvi élel mondta ki azt, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszett alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*” Az idézett elvi jelentőségű tétellel összhangban vizsgálati megállapításaim érvrendszerének megfogalmazása, az egyes alapjogok, alkotmányos elvek értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági iránymutatás megszületéséig, az alkotmányszöveg változását, a tartalmi, illetve kontextuális egyezőséget is figyelembe véve – az alapvető jogok biztosaként továbbra is irányadónak tekintem az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően meghozott határozatai indokolásában kifejtett érveket, jogelveket és összefüggéseket.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. [75/1995. (XI. 21.) AB határozat, ABH 1995, 376, 383.] Ezért alapvetőek a jogbiztonság alkotmányos követelménye szempontjából az eljárásjogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák tehát a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet.¹

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket.² Álláspontom szerint a jogállamiság és az abból fakadó jogbiztonság követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. Az Alkotmánybíróság több határozatában is foglalkozott a jogbiztonság kérdésével, így a 21/1993. (IV. 2.) AB határozatban is. A hivatkozott AB határozatban elvi jelentőségű megállapításként hangsúlyozta, „*hogy az Alkotmánybíróság felfogásában a jogbiztonság szorosan a jogállamiság alkotmányjogi elvéhez kapcsolódik. A jogbiztonság pedig – az Alkotmánybíróság értelmezésében – az államtól, a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és a norma címzettjei számára is értelmezhetőek és követhetőek legyenek. A jogbiztonság e szempontjainak súlyos megsértése egyben az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság sérelmét jelenti.*” (ABH 1993, 172, 180.) *A tisztességes eljáráshoz való jog* az emberi méltósághoz való jogból is levezethető olyan alapvető jog, amely szoros kapcsolatban áll az egyenlőséghez való jog egyes elemeiből eredő elvárásokkal is.

¹ 9/1992. (I. 30.) AB határozat.

² 56/1991. (XI.8.) AB határozat.

Ezek közül az egyenlő méltóságú személyként történő egyenlő bánásmódot, az egyenlőként kezelést kell érteni. A tisztességes eljárás azonban ezen kívül számos elvárást is felölel: olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, ami a materiális jogállam értékrendjének megfelelő, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik. A tisztességes eljárás a jogbiztonság elvéhez hasonlóan olyan szabály, ami önálló alkotmányjogi normaként érvényesül, tehát nem csupán más előírásokat kiegészítő, járulékos szabály. Mindezek mellett a tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett. Egységes az értelmezési gyakorlat abban, hogy a tisztességes eljárás követelményének a közigazgatási hatósági eljárásban is érvényesülnie kell. Ez az alkotmányos alapelv a korábbi Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből és 57. §-ából is levezethető volt, azonban a 2012. január 1-jén hatályba lépett Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdése már egyértelműen kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Ez a cikk az Európai Unió Alapjogi Chartájába foglalt megfelelő ügyintézéshez, a „jó közigazgatáshoz” való jog követelményeként fogalmazza meg a bíróságokon kívül a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozóan is a tisztességes eljárás követelményét. A tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozata szerint: „a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'...”. A 14/2004. (V. 7.) AB határozatban a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

III. Az ügy érdeme tekintetében

III. 1. A panaszos a pilisvörösvári okmányirodában kapott készpénzáttutalási megbízás eredeti feladóvevényével nem rendelkezett, ezért a Magyar Posta Zrt.-től jóváírási igazolás kiállítását kérte. A jóváírási igazolás teljes bizonyítóerejű magánokiratnak minősülő bizonylat, amelyen szerepel az eredeti bélyegzőlenyomat és aláírás. Bizonyító erejét tekintve megegyezik a feladóvevénnyel. Nincs közöttük rangsor, különbség. A feladóvevény azt bizonyítja, hogy a szolgáltatási szerződés létrejött a befizető és a Posta között. A feladóvevény csak a befizetés tényét, a jóváírási igazolás a befizetés tényén túl a címzett számlavezető bankja felé történő pénzügyi rendezés megtörténtét és annak adatait is igazolja. A jóváírási igazolás nem elsősorban bizonyíték, hanem a fizetési megbízás befogadását igazolja. *Megállapítható, hogy a feladóvevény és a jóváírási igazolás bizonyító ereje megegyezik, de a jóváírási igazolás többletinformációt tartalmaz a feladóvevényhez képest. A Magyar Posta eljárása nem sértett alapjogot.*

III. 2. Az Itv. 73. § (12) bekezdése alapján illeték visszatérítést – a feladóvevény birtokában – kizárólag az adóhatóságtól lehet kérni. Az eljárási illeték megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet 7. § (2) bekezdése szerint, ha az ügyfél a készpénz áttutalási megbízás útján anélkül fizetett illetéket, hogy közigazgatási hatósági eljárást kezdeményezett volna, az illeték visszatérítését az állami adóhatóságtól kérheti. A kérelemhez csatolni kell a feladóvevényt. [...] Az állami adóhatóság a feladóvevény azonosítószámának, a befizető nevének, a befizetett összegnek és a befizetés időpontjának a közlésével – a kérelem benyújtásától számított 8 napon belül – megkeresi a MÁK-ot. A MÁK a megkereséstől számított 15 napon belül visszaigazolja, hogy az azonosított feladóvevényen szereplő összeg tényleges megfizetése megtörtént, és azt más szerv megkeresésére még nem igazolta vissza.

A MÁK szerint a jóváírási igazolás csupán azt a tényt bizonyítja, hogy az adott átutalási megbízást a Posta Elszámoló Központ feldolgozta és a MÁK által vezetett NAV illetékbevételi számlája felé továbbította. A feladóvevényen szereplő bizonylatsorszám és az azon feltüntetett megbízó személyes adatai hiányában nem lehet kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a panaszos volt az, aki a jóváírási igazolás szerinti bizonylatsorszámú befizetést teljesítette. *Az idézett jogszabályhelyek előírják a feladóvevény csatolását az illeték visszatérítési kérelemhez. Álláspontom szerint – tekintettel a Magyar Posta tájékoztatására is – a feladóvevény helyett a jóváírási igazolás is elfogadható, mivel mindkét dokumentum bizonyítja a befizetés megtörténtét.*

A készpénzátutalási megbízással, és expressz készpénzátutalási megbízással történő készpénzbefizetés szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódó általános szerződési feltételek (a továbbiakban: ÁSZF) 9.3. pontja rendelkezik az adatszolgáltatásról.

Az ÁSZF 9.3.1. pontja értelmében a készpénzátutalási megbízás igénybevételét bizonyító okirat hiánya esetén felmerülő információs igényeket a Posta adatszolgáltatásként kezeli. Az adatszolgáltatást írásban kell kezdeményezni, egyéb alakiséghez nem kötött, azonban az adatkérésre való jogosultságot igazolni kell. (ÁSZF 9.3.2. pont) Az adatszolgáltatáshoz a *kezdeményezőnek meg kell adnia:*

- a befizető nevét, címét,
- az összeg nagyságrendjét,
- a lehetséges felvevő postai szolgáltatóhely(ek) nevét,
- azt az időpontot, időszakot, amikor a befizetés történt, valamint
- azt a befizetési számlaszámot, amelyre a befizetést teljesítette.

A MÁK szerint kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy a panaszos teljesítette a jóváírási igazolás szerinti befizetést, azonban meglehetősen csekély a valószínűsége, hogy más személy (befizető) igényelte volna jóváírási igazolás kiállítását a panaszos által hivatkozott feladóvevényről. Álláspontom szerint a valódi befizető (vélelmezhetően a panaszos) rendelkezik mindazon információval (a befizetés helye, ideje, összege stb.), amely a jóváírási igazolás kiállításához szükséges, így szinte kizárható – személyes adatok hiányában is – hogy nem a panaszos teljesítette a befizetést. A válaszadás időpontjában a NAV nem kereste meg a MÁK-ot a jóváírással kapcsolatban. Az illeték visszatérítése technikailag sem lenne megvalósítható, mivel a MÁK nem kezel személyes adatot az illetékbevételi számlára befizetőkről. Csak a fizetés megtörténtét tudná igazolni anélkül, hogy az személyhez köthető befizetésként azonosítható lenne. A visszafizetés kizárólag a jogszabályok alapján, a NAV döntése és rendelkezése alapján másik számláról, a NAV illeték kiadási számláról lenne teljesíthető. *Megállapítottam, hogy a Magyar Államkincstár eljárása nem okozott alapvető joggal összefüggő visszásságot.*

III. 3. A NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága a szükséges vizsgálatot lefolytatta és annak eredményéről tájékoztatott. Az Art. 40. § (4) bekezdése értelmében az illetéket [...] az állami adóhatóság számlájára kell megfizetni és az illetéktörvényben meghatározott módon kell elszámolni. Az adózó kérheti az illeték visszatérítését az állami adóhatóságtól. [Rendelet 7. § (2) bekezdés] A kérelemhez csatolnia kell a készpénzátutalási megbízás feladóvevényét. Az adóhatóság a feladóvevény azonosítószáma, a befizető neve, a befizetett összeg és a befizetés időpontja közlésével megkeresi a MÁK-ot. Amennyiben a MÁK visszaigazolja az adóhatóságnak, hogy a feladóvevényen szereplő összeget ténylegesen befizették, az adóhatóság vagy kiutalja a tévesen megfizetett illetéket és értesíti az adózót, vagy az adózó tartozása erejéig visszatartja a kiutalni kért összeget. Az adóhatóságnak el kell fogadnia a Magyar Posta által kiállított jóváírási igazolást hiteles okiratként tekintettel arra, hogy a befizetett összeget a Magyar Posta tartja nyilván és utalja tovább. *Megállapítom, hogy az adóhatóság alapjoggal összefüggő visszásságot nem okozott.*

III. 4. A visszerhes vagyonátruházási illetéket a NAV készpénzátutalási megbízásán kell teljesíteni, amelyet az adóhatóság küld meg az okmányirodának.

A panaszos az okmányiroda segítségét kérte az illeték visszatérítésével kapcsolatban. Az okmányiroda vezetője intézkedett a tévesen befizetett illeték visszatérítésére.

III. 5. Az elsőfokú adóhatóságnak új eljárásban kellett tisztáznia teljes körűen a tényállást. Az elsőfokú adóhatóság 2013. március 26-án kereste meg a MÁK-ot. A MÁK visszaigazolásából kiderült, hogy 6000 Ft lefoglalás alatt áll a pilisvörösvári okmányiroda részére. Az elsőfokú adóhatóság 2013. április 3-án kelt határozatában részben helyt adott a panaszos illeték visszatérítési kérelmének. A 28.765 Ft-ból (a 6000 Ft visszatartása miatt) 22.765 Ft visszatérítését rendelte el.

A visszatartott 6000 Ft a panaszos vagyonszerzési illeték tartozását csökkentette, a fennmaradó 16.765 Ft-ot 2013. június 3-án utalták át a panaszos számlájára. Tekintettel arra, hogy a panaszos tartozása továbbra is fennállt, az elsőfokú adóhatóság 16.765 Ft visszafizetésére hívta fel a panaszost 2013. június 19-én kelt határozatában. Az elsőfokú adóhatóság 2013. június 26-án kelt határozatában ismét felhívta a panaszos figyelmét a tartozása rendezésére. Az adóhatóság a tényállás tisztázása érdekében felvette a kapcsolatot a MÁK-kal, valamint a pilisvörösvári okmányirodával, tekintettel arra, hogy a panaszos szerint jogtalan volt a 6000 Ft lefoglalása. Az elsőfokú adóhatóság több alkalommal is megkereste a pilisvörösvári okmányirodát, azonban nem sikerült tisztázni, hogy a 6000 Ft-ot milyen eljárási illetékkötelezettség miatt foglalták le. Az eredménytelen telefonos megkeresések után az elsőfokú adóhatóság írásban kért tájékoztatást az okmányirodától. Az okmányiroda 2013. december 21-én kelt válaszában kifejtette, hogy a 6000 Ft lefoglalása nem volt jogos. Az elsőfokú adóhatóság 2014. január 13-án megkereste a MÁK-ot, hogy igazolja a 28.765 Ft befizetés teljes összegére vonatkozó visszaigénylési jogosultságot. A MÁK visszaigazolása szerint a 6000 Ft még mindig lefoglalás alatt állt. Az adóhatóság 2014. január 15-én felhívta a járási hivatalt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a 6000 Ft feloldása iránt, mivel enélkül nem lehet visszatéríteni az összeget.

Az elsőfokú adóhatóság 2014. február 13-án újra kérte a MÁK-tól a panaszos visszaigénylési jogosultságának visszaigazolását. A 6000 Ft lefoglalása ekkor is fennállt. A visszaigazolásból derült ki, hogy a járási hivatal kérte a 6000 Ft foglalásának törlését. Az elsőfokú adóhatóság végül a 2014. március 4-én kelt módosító határozatában rendelkezhetett a panaszosnak visszajáró 28.765 Ft-ról.

Megállapítottam, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal Pilisvörösvári Járási Hivatala (korábban Pilisvörösvári Okmányiroda) a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő visszásságot idézett elő azzal, hogy a panaszos nem a megfelelő készpénzátutalási megbízáshoz jutott hozzá, továbbá, hogy csak jelentős késéssel tette meg a szükséges intézkedéseket a 6000 Ft lefoglalásának megszüntetésére és megkésve reagált az elsőfokú adóhatóság megkereséseire.

Intézkedésem

A jelentésemben feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság orvoslása és jövőbeni bekövetkezése lehetőségének a megelőzése érdekében – az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján – *felkérem a Pest Megyei Kormányhivatal Pilisvörösvári Járási Hivatalának vezetőjét*, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket arra, hogy a gépjármű tulajdonjogának átírási ügyintézése során az ügyfelek a megfelelő készpénzátutalási megbízásokat kapják meg; *továbbá fordítson nagyobb figyelmet a megkeresések időben való megválaszolására.*

Budapest, 2014.

Székely László sk.